

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 566/2016
19.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић, Зорана Таталовића и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Т., због кривичног дела обљуба над немоћним лицем у покушају из члана 179. став 1. у вези са чл. 30. и 32. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Т., адвоката Д.В. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр.63//14 од 24.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 бр. 1163/15 од 04.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Т., адвоката Д.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр.63//14 од 24.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 бр. 1163/15 од 04.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К.бр.63/14 од 24.09.2015. године, окр. З.Т. оглашен је кривим за кривично дело обљуба над немоћним лицем у покушају из члана 179. став 1. у вези са чл. 30. и 32. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5-пет месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, уз обавезу окривљеног плаћања суду на име трошкова кривичног поступка износа од 49.080,00 динара, паушала у износу од 15.000,00 динара и оштећеној Д.Ј. из Б. на име нужних издатака износ од 49.500,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Апелациони суд у Нишу, пресудом 18Кж1 бр. 1163/15 од 04.02.2016. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Врању, преиначио је пресуду Вишег суда у Врању К.бр.63/14 од 24.09.2015. године у делу одлуке о казни тако што је окр. З.Т., за кривично дело обљуба над немоћним лицем у покушају из члана 179. став 1. у вези са чл. 30. и 32. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци, док је жалбу браниоца окр. З.Т. одбио као неосновану.

Бранилац окр. З.Т., адв. Д.В., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. у вези са чланом 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом Врховном касационом суду да усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи пресуду Апелационог суда у Нишу 18Кж1 бр. 1163/15 од 04.02.2016. године и пресуду Вишег суда у Врању К.бр.63/14 од 24.09.2015. године тако што ће окривљеног ослободити кривичне одговорности или да укине нижестепене пресуде и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање и доношење законите пресуде, као и са предлогом да се одложи извршење наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу до коначне одлуке поводом захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. З.Т. је недозвољен.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са образложењем да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, и то на исказима оштећене Д.Ј. и вештачењу Комисије вештака С.Н., Б.Ђ. и С.С., за које доказе наводи да су у супротности са одредбама члана 16. став 1. и 2. ЗКП, јер је исказ оштећене недоследан током поступка и супротан исказу окривљеног и сведока С.М., Ј.Т., Ј.М.1 и Ј.М.2 из којих, као и из исказа сведока С.Т., се утврђује да окривљени није напустио просторију након што је исту напустила оштећена, а судови нису анализирали налаз и мишљење поменутих вештака који је споран и нејасан у погледу постојања и степена психичке ометености или физичке неразвијености оштећене као разлога непружања отпора.

Према изложеном, иако се формално позива на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног не указује на разлоге у смислу одредбе члана 16. став 1. ЗКП, због којих би означени докази били незаконити сами по себи или према начину прибављања и тиме недозвољени, већ у суштини оспорава оцену суда тих доказа и чињенична утврђења и закључке суда засноване на тој оцени, износећи при том сопствено и другачије виђење и оцену садржине и доказне вредности тих доказа, што изложене наводе захтева за заштиту законитости о повреди закона своди на оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажној пресуди.

Међутим, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека

због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. З.Т. недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.